

ปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลกรณีศึกษา พนักงานราชการ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

กิ่งเกียรติ มีนะกนิษฐ ชั้นติกุล*
รศ.ดร.ธนิดา จิตรน้อมรัตน์ **

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษารูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานราชการ สังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานราชการ สังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม 3) เพื่อเสนอรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่เหมาะสมของพนักงานราชการ สังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ที่เก็บรวบรวมทั้งหมด 103 คน คิดเป็นสัดส่วนในการเก็บข้อมูล 100 %วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ สัดส่วน อัตราส่วน การแจกแจงความถี่ และการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง โดยใช้ตารางประกอบในการอธิบายถึงคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง และใช้สถิติเชิงอนุมานในการวิเคราะห์ได้แก่ การทดสอบแบบสองทาง หรือ Chi-Square ในการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม และวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง (Multiple Liner Regression Equation) เพื่ออธิบายรูปแบบการวางแผนทางการเงิน

ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมค่าใช้จ่ายในระดับมาก ส่วนใหญ่มีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในด้านการออมในรูปแบบเงินฝากธนาคาร นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน รายได้ครอบครัวต่อเดือน อายุการทำงาน และสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกัน มีความเกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน อีกทั้งพฤติกรรมการออมเงิน พฤติกรรมค่าใช้จ่าย พฤติกรรมเกี่ยวกับภาระหนี้สิน พฤติกรรมการลงทุนในด้านต่างๆ และความรู้เกี่ยวกับเรื่องภาษีที่แตกต่างกัน มีความเกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน

* นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการเงิน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

** ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

1. บทนำ

ปัจจุบัน สถานการณ์สังคมผู้สูงอายุได้ (รศรินทร์ เกรย์และคณะ, 2556) ในสังคมต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะมีมากขึ้นและจากนโยบายทางภาครัฐที่กำหนดให้มีหลักประกันรายได้ยามชรา ของรัฐบาลในการจ่ายเบี้ยยังชีพ ตาม พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2553 มาตรา 11 (11) กำหนดให้ให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ปัจจุบันรัฐจึงมีการในอัตราจ่ายเบี้ยยังชีพในช่วงระหว่าง 600 – 1,000 บาท ซึ่งจะจ่ายตามแต่ช่วงอายุของผู้สูงอายุนั้น ๆ แต่อย่างไรก็ดี จำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่ทางภาครัฐจ่ายให้ผู้สูงอายุนั้นก็ยังไม่เพียงพอต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันของผู้สูงอายุ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่สมควรจะทำการเตรียมตัวให้ประชากรในปัจจุบันที่เป็นวัยแรงงานได้เตรียมตัวผู้สูงอายุ โดยสมควรที่จะมีการวางแผนทางการเงินไว้ใช้จ่ายในช่วงเกษียณอายุ เพื่อไม่ให้เป็นการภาระของรัฐบาลและลูกหลานมากเกินไป

ในส่วนของแรงงานในภาครัฐนั้น ข้าราชการและลูกจ้างประจำ ต่างก็มีสวัสดิการที่ทางภาครัฐได้วางแผนทางการเงินให้กลุ่มแรงงานในส่วนของการข้าราชการและลูกจ้างประจำไว้แล้ว โดยข้าราชการที่เข้าสู่ผู้สูงอายุจนเกษียณราชการ ทางหน่วยงานภาครัฐก็จะมีกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการในการช่วยเหลือเป็นค่าใช้จ่ายในช่วงเกษียณอายุจนถึงตลอดชีวิต กรณีลูกจ้างประจำก็มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จลูกจ้างจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพลูกจ้างประจำหลังเกษียณอายุราชการโดยจะได้รับเงินบำเหน็จบำนาญไว้ใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตในช่วงเกษียณอายุจนถึงตลอดชีวิตเช่นกันแต่ในส่วนของกลุ่มพนักงานราชการในกรณีที่เกษียณอายุราชการ จะไม่มีสิทธิได้รับเงินจากทางภาครัฐเว้นแต่จะมีเพียงเงินบำนาญชราภาพจากกองทุนประกันสังคมเพียงช่องทางเดียวในการที่จะได้รับเงินเป็นค่าใช้จ่ายในช่วงเกษียณอายุเท่านั้น จากการศึกษาเห็นได้ว่า มีความจำเป็นอย่างที่จะต้องมีการศึกษาและจัดทำระบบการวางแผนทางการเงินให้แก่พนักงานราชการ เพื่อจะเป็นการเตรียมตัวและวางแผนทางการเงินอย่างถูกต้อง อันจะเป็นการสร้างความมั่นคงทางการเงิน และมีอิสรภาพทางการเงินอย่างยั่งยืนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษารูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานราชการ สังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานราชการ สังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม

2.3 เพื่อเสนอรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่เหมาะสมของพนักงานราชการ สังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลให้รูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานราชการ สังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

3.2 พฤติกรรมทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลให้รูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ พนักงานราชการ สังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

4.1 สามารถทราบถึงรูปแบบการออมเงินของพนักงานราชการ สังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรมในปัจจุบัน

4.2 สามารถทราบถึงพฤติกรรมการใช้จ่ายรวมถึงภาระหนี้สินของพนักงานราชการ สังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรมในปัจจุบัน

4.3 สามารถแนะนำรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล รวมถึงในการลงทุนเพื่อเพิ่มผลตอบแทน และกระตุ้นให้เกิดการวางแผนการลดหย่อนภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.4 สามารถวางแผนการจัดการทางการเงินสำหรับชีวิตหลังเกษียณอายุของพนักงานราชการ สังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสามารถมีเงินเก็บเพื่อใช้ในอนาคตต่อไปได้

4.5 สามารถนำไปประยุกต์ใช้สำหรับในการช่วยวางแผนทางการเงินแก่พนักงานราชการในหน่วยงานอื่นๆ ของทางภาครัฐต่อไปได้

5. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ พนักงานราชการ สังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน 103 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 6 ตุลาคม 2560)

ขอบเขตด้านเวลา เป็นการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานราชการ สังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรมในช่วงวันที่ 29 กันยายน 2560 – 6 ตุลาคม 2560

ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการทางการเงินส่วนบุคคล กับรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

6. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิจัยเชิงพรรณนา และเชิงอนุมาน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยส่งให้กับกลุ่มตัวอย่าง และผู้สอบถามส่งแบบสอบถามกลับมาโดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งลักษณะของคำถามจะเป็นแบบคำตอบหลายตัวเลือก (Multiple Choices) และให้เลือกคำตอบที่เหมาะสมที่สุดจำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 2 มีลักษณะแบบสอบถามเกี่ยวกับ พฤติกรรมทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งแบ่งออกเป็น พฤติกรรมการออมเงิน พฤติกรรมการใช้จ่ายและภาระหนี้สิน พฤติกรรมการลงทุนในด้านต่างๆ และความรู้เกี่ยวกับเรื่องภาษี

ส่วนที่ 3 มีลักษณะแบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งจะสอบถามถึงลักษณะของการออมเงินในรูปแบบต่าง ๆ

ข้อมูลในส่วนที่ 1 ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic Analysis) เป็นค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์บรรยายข้อมูลทั่วไปของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้ศึกษาจะใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติดังต่อไปนี้

- การแจกแจงความถี่ (Frequency)
- การหาค่าร้อยละ (Percentage)

ข้อมูลในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic Analysis) เป็นค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์บรรยายข้อมูลทั่วไปของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้ศึกษาจะใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติดังต่อไปนี้

- การหาค่าเฉลี่ย (Mean)
- การหาค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน

โดยกำหนดค่าเฉลี่ยของคะแนนความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลได้คือ

- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.79 คะแนน หมายความว่า มีลักษณะไม่ตรงกับตัวท่าน
- ค่าเฉลี่ย 1.80-2.59 คะแนน หมายความว่า มีลักษณะตรงกับตัวท่านน้อยที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 2.60-3.39 คะแนน หมายความว่า มีลักษณะตรงกับตัวท่านน้อย
- ค่าเฉลี่ย 3.40-4.19 คะแนน หมายความว่า มีลักษณะตรงกับตัวท่านมาก
- ค่าเฉลี่ย 4.20-5.00 คะแนน หมายความว่า มีลักษณะตรงกับตัวท่านมากที่สุด

นอกจากนั้นยังใช้สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้ศึกษาได้ทำการเลือกเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้สถิติอ้างอิง คือ

- การวิเคราะห์ด้วย การทดสอบแบบสองทาง หรือ Chi-Square ในการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม
- วิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง (Multiple Liner Regression Equation) เพื่ออธิบายรูปแบบการวางแผนทางการเงิน

7. ผลการศึกษา

การศึกษาพบว่า คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็น อัตราร้อยละ 72.8 มีอายุระหว่าง 30-39 ปี อัตราร้อยละ 46.6 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี อัตราร้อยละ 61.2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท อัตราร้อยละ 60.2 ระดับอัตรารายได้เฉลี่ยของครอบครัว น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30,000 บาท อัตราร้อยละ 33.0 อายุการทำงาน 1-5 ปี อัตราร้อยละ 48.5 สถานภาพครอบครัว โสด อัตราร้อยละ 60.2 จำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-5 คน อัตราร้อยละ 73.8

ในส่วนพฤติกรรมทางการเงินส่วนบุคคลจากผลการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พบว่าโดยเฉลี่ยมีพฤติกรรมทางการเงินส่วนบุคคล อยู่ในระดับมาก พฤติกรรมการใช้จ่าย ในระดับมาก พฤติกรรมเกี่ยวกับภาระหนี้สิน ในระดับน้อยมาก พฤติกรรมเกี่ยวกับการลงทุน และพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องภาษีในระดับน้อย

สำหรับการศึกษารูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในด้านการออมในรูปแบบเงินฝากธนาคารมีความสำคัญมากต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่า การออมเงินในรูปแบบของการซื้อหุ้นกู้ เช่น หุ้นกู้ธนาคาร หรือหุ้นกู้บริษัทต่าง ๆ ไม่มีความสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลให้รูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน โดยพบว่า ปัจจัย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน รายได้ครอบครัวต่อเดือน อายุการทำงาน และสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกัน มีความเกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในด้านต่าง ๆ อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ปัจจัยพฤติกรรมทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลให้รูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันพบว่า พฤติกรรมการออมเงิน พฤติกรรมการใช้จ่าย พฤติกรรมเกี่ยวกับภาระหนี้สิน พฤติกรรมการลงทุนในด้านต่าง ๆ และความรู้เกี่ยวกับเรื่องภาษีที่แตกต่างกัน มีความเกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในด้านต่าง ๆ อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05 เช่นเดียวกัน

8. อภิปรายผลการศึกษา

1. จะพบว่าลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลอย่างยิ่งที่จะทำให้เกิดการวางแผนรูปแบบทางการเงินส่วนบุคคลของ พนักงานราชการ สังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม แตกต่างกัน โดยจะเห็นได้ว่าทั้งในเรื่องของเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน รายได้ครอบครัวต่อเดือน อายุการทำงาน และ สถานภาพครอบครัว ล้วนแต่มีผลที่จะทำให้เกิดความแตกต่างในการวางแผนทางการเงินที่ไม่เหมือนกัน ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีของรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนมีผลในการก่อให้เกิดความแตกต่างในการออมเงินในรูปแบบของเงินฝากธนาคาร มีการซื้อหุ้นทุน และการออมเงินในรูปแบบกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ที่แสดงให้เห็นว่ารายได้ของบุคคลที่ได้รับมากหรือน้อยไม่เท่ากันก่อให้เกิดแนวความคิดในความแตกต่างของการวางแผนทางการเงินที่ไม่เหมือนกัน

หรือในอีกคุณลักษณะส่วนบุคคลที่มีความสำคัญที่ก่อให้เกิดความแตกต่างคือ กรณีของสถานภาพครอบครัวมีผลในการก่อให้เกิดความแตกต่างในการออมเงินในรูปแบบของการออมเงินในรูปแบบของเงินสด การออมเงินในรูปแบบหุ้นสหกรณ์ และการออมเงินในรูปแบบกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ที่แสดงให้เห็นว่าสถานภาพของครอบครัวที่แตกต่างกันระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล โสด สมรสแล้ว หรือเป็นหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ มีผลต่อการวางแผนในการออมเงินในแต่ละบุคคลที่ไม่แตกต่างกัน

2. ผลจากการศึกษาในส่วนของพฤติกรรมการออมเงินสัมพันธ์ต่อรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลจะเห็นได้ว่า ในการออมเงินในรูปแบบเงินสด กลุ่มเป้าหมายมีเหตุผลและการวางแผนในการออมเงินในรูปแบบของเงินสดอย่างชัดเจน เพื่อต้องการออมเงินสำหรับการเกษียณ สำหรับค่ารักษาพยาบาล เพื่อการศึกษาบุตร และเพื่อดูแลบิดามารดา ในส่วนการออมเงินในรูปแบบหุ้นสหกรณ์ จะพบว่ากลุ่มเป้าหมายมีเหตุผลและการวางแผนในการออมเงินในรูปแบบหุ้นสหกรณ์ จะมีลักษณะการเก็บออมเงินอยู่เป็นประจำทุกเดือน และการออมเงินในรูปแบบอสังหาริมทรัพย์ มีความสัมพันธ์ในรูปแบบอสังหาริมทรัพย์ สัมพันธ์กับการมีเป้าหมายในการออมอย่างชัดเจน โดยกลุ่มเป้าหมายที่มีการเก็บออมเงินในรูปแบบดังกล่าวจะมีการออมเงินเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์อันเป็นการออมเงินในอีกรูปแบบหนึ่ง

ผลจากการศึกษาในส่วนของพฤติกรรมการใช้จ่าย สัมพันธ์ต่อรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลพบว่า กลุ่มเป้าหมายมีการออมเงินในรูปแบบเงินฝากธนาคาร มีความสัมพันธ์เพื่อที่จะนำไปใช้กับค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว การซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย หรือสินค้าและบริการที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวันอย่างชัดเจน ในส่วนของการออมเงินในรูปแบบหุ้นสหกรณ์ พบว่ามีการออมเงินในรูปแบบหุ้นสหกรณ์ มีสัมพันธ์ที่กลุ่มเป้าหมายมีไว้เพื่อใช้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน และในส่วนของออมเงินในรูปแบบซื้อหุ้นทุนจะพบว่ากลุ่มเป้าหมายมีการออมเงินในรูปแบบซื้อหุ้นทุนสัมพันธ์ไว้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อใช้ในการท่องเที่ยว และสำหรับไว้นำมาใช้ในการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย หรือสินค้าและบริการที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ส่วนการออมเงินในรูปแบบอสังหาริมทรัพย์ของกลุ่มเป้าหมายแสดงให้เห็นว่าการออม

เงินในรูปแบบอสังหาริมทรัพย์มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อเตรียมไว้ใช้ในการท่องเที่ยว การซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย หรือสินค้าและบริการที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน

ผลจากการศึกษาในส่วนของพฤติกรรมเกี่ยวกับภาระหนี้สิน สัมพันธ์ต่อรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลพบว่า กลุ่มเป้าหมายมีการออมเงินในรูปแบบเงินฝากธนาคารไว้สำหรับออมไว้สำหรับการใช้จ่าย แต่ถ้าหากไม่เพียงพอก็มีความจำเป็นที่จะต้องกู้ยืมเงินจากเพื่อน ญาติมิตร หรือเงินกู้ยืมนอกระบบ มาเพื่อเก็บเข้าเงินฝากธนาคารเพื่อนำไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ในส่วนการออมเงินในรูปแบบหุ้นสหกรณ์ ของกลุ่มเป้าหมายแสดงให้เห็นกลุ่มเป้าหมายมีความจำเป็นที่ต้องใช้บัตรเครดิตหรือบัตรกดเงินสดอยู่บ่อย ๆ เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายแทนการออมเงินในรูปแบบหุ้นสหกรณ์ ในส่วนการออมเงินในรูปแบบหุ้นทุนของกลุ่มเป้าหมายจะพบว่าเมื่อมีการการออมเงินในรูปแบบหุ้นทุน อาจจะต้องมีการกู้ยืมเงินจากเพื่อน ญาติมิตร หรือเงินกู้ยืมนอกระบบมาเป็นผลกระทบเกี่ยวข้องกับการออมในรูปแบบดังกล่าว ในส่วนการออมเงินในรูปแบบอสังหาริมทรัพย์ของกลุ่มเป้าหมาย แสดงให้เห็นว่าการมีความจำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากเพื่อน ญาติมิตร หรือเงินกู้ยืมนอกระบบ เพื่อนำมาใช้ในการออมเงินในรูปแบบของอสังหาริมทรัพย์

ผลจากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการลงทุนในด้านต่าง ๆ สัมพันธ์ต่อรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในด้านการออมเงินในรูปแบบเงินสด แสดงให้เห็นว่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากมีผลต่อสัมพันธ์ในการที่กลุ่มเป้าหมายสนใจมากกว่าการออมเงินในรูปแบบเงินสด ในส่วนการออมเงินในรูปแบบเงินฝากธนาคารแสดงให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายมีการลงทุน เช่น เงินฝาก อสังหาริมทรัพย์ ทองคำ กองทุน หุ้นทุน หุ้นสหกรณ์ พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน ฯลฯ มีผลสัมพันธ์ต่อการออมเงินในรูปแบบเงินฝากธนาคารอันเป็นการแสดงให้เห็นถึงทางเลือกในการลงทุนของกลุ่มเป้าหมายที่มีความหลากหลายเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่ได้เพิ่มมากขึ้น ในส่วนการออมเงินในรูปแบบหุ้นสหกรณ์ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายมีความสนใจการลงทุน เช่น เงินฝาก อสังหาริมทรัพย์ ทองคำ กองทุน หุ้นทุน หุ้นสหกรณ์ พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน ฯลฯ ซึ่งจะมีผลสัมพันธ์ในการตัดสินใจต่อการออมเงินในรูปแบบหุ้นสหกรณ์ ในส่วนการออมเงินในรูปแบบกองทุนรวม แสดงให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายสามารถในการยอมรับความเสี่ยงขาดทุนจากการลงทุนได้ สัมพันธ์ต่อการออมเงินในรูปแบบกองทุนรวม ในส่วนของการยอมรับความเสี่ยงอันเกิดจากการลงทุนได้ ในส่วนการออมเงินในรูปแบบพันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน แสดงว่ากลุ่มเป้าหมายมีการลงทุน สัมพันธ์ต่อการออมเงินในรูปแบบของเงินฝาก อสังหาริมทรัพย์ ทองคำ กองทุน หุ้นทุน หุ้นสหกรณ์ พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน ฯลฯ ในส่วนการออมเงินในรูปแบบอสังหาริมทรัพย์ แสดงว่ากลุ่มเป้าหมายในความสามารถในการยอมรับความเสี่ยงและการขาดทุนจากการลงทุนได้ ต่อการออมเงินในรูปแบบอสังหาริมทรัพย์ได้เป็นอย่างดี

ผลจากการศึกษาความรู้เกี่ยวกับเรื่องภาษี สัมพันธ์ต่อรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในด้านการออมเงินในรูปแบบกองทุนรวม แสดงว่ากลุ่มเป้าหมายสามารถใช้ประโยชน์จากการลดหย่อนภาษีในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล สัมพันธ์ต่อการออมเงินในรูปแบบกองทุนรวม ในส่วนการออมเงินในรูปแบบหุ้นทุน แสดงว่ากลุ่มเป้าหมายสามารถใช้ประโยชน์จากการลดหย่อนภาษีในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล สัมพันธ์ต่อการออมเงินในรูปแบบหุ้นทุน ในส่วนของการออมเงินใน

รูปแบบหุ้นกู้ แสดงว่ากลุ่มเป้าหมายการใช้ประโยชน์จากการลดหย่อนภาษีในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล สัมพันธ์ต่อการออมเงินในรูปแบบหุ้นกู้ได้อย่างมีนัยสำคัญ

9. ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารองค์กรควรสนับสนุนวิธีการส่งเสริมให้พนักงานราชการมีการเก็บออมเงินจากการหักเงินเดือนและนำเงินไปลงทุนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในรูปสวัสดิการแก่พนักงานราชการผู้กู้ยืมเงินและให้ประโยชน์ตอบแทนแก่พนักงานราชการผู้ออมเงิน เป็นต้น และในส่วนของการศึกษาครั้งต่อไปก็ควรเปลี่ยนวิธีการเป็นการศึกษากับพนักงานราชการในสังกัดหน่วยงานอื่นเพื่อเป็นการศึกษาขยายผลให้เกิดความหลากหลายในสังคมพนักงานราชการในหลากหลายมิติ รวมถึงเพิ่มตัวแปรอื่นๆเข้าไป เช่น นโยบายการจ่ายค่าตอบแทนของพนักงานราชการเป็นตัวแปรกลางหรือตัวแปรควบคุม เช่น เพศ, อายุ จากตัวแปรลักษณะบุคคลก็น่าจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาและการวิเคราะห์ในครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

หนังสือ

กาญจนา หงส์ทอง. (2551) **เข้มทิศทางการเงิน**. กรุงเทพฯ : กรุงเทพธุรกิจ บิสบุ๊ก.
พูนทรัพย์ รามัญ. (2526) **การบริหารการเงินบุคคล**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
รัชนิกร วงศ์จันทร์ . (2553) **การบริหารการเงินส่วนบุคคล**. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์

แห่งประเทศไทย

รศรินทร์ เกรย์และคณะ. (2556) **มนต์ศน์ใหม่ของนิยามผู้สูงอายุ: มุมมองเชิงจิตวิทยาสังคมและสุขภาพ**, พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร: บริษัท โรงพิมพ์เดือนตุลา จำกัด

วิวรรณ ธาธาภิรัชโชติ. (2552) **Money Pro แผนการเงิน แผนชีวิต**. กรุงเทพฯ : กรุงเทพธุรกิจ Bizbook.

ศิรินุช อินละคร. (2548) **การเงินส่วนบุคคล**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา

สุขใจ น้ำพุด. (2545) **กลยุทธ์การบริหารการเงินส่วนบุคคล**. : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทความ

มุกดา ไควหกุล. (ปีที่ 12 ฉบับที่ 1: 2559) **การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล**. วารสาร : เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจปริทัศน์. 128 – 149.

วิทยานิพนธ์

กิจติพร ลิทธิพันธุ์. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ใน กรุงเทพมหานคร. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ชลธิชา มูลละ. (2558). พฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเพื่อการวางแผนชีวิตหลังเกษียณอายุ ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการเงิน คณะบัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.

เอกสารอื่น ๆ

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2551). การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขต กรุงเทพมหานคร (รายงานการวิจัย) ภาควิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย.

รัชนีกร วงศ์จันทร์ (2553-2554) ผลของการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลที่มีต่อความตระหนักในการ วางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาในชั้นเรียน (รายงานการวิจัย) มหาวิทยาลัยพายัพ

พัฒน์ ทองพิง (2556) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ : กรณีศึกษาเฉพาะครู โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร (รายงานการวิจัย) ภาควิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย.

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553) หลักสูตรวางแผนการเงิน ชุดที่ 4 การวางแผนเพื่อวัยเกษียณอายุ.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

เคล็ดลับบริหารหนี้ เพื่อสร้างรากฐานทางการเงินที่มั่นคง,ม.ป.ป. สืบค้น 22 กันยายน 2560 จาก [https://www.estopolis.com/article/บริหารจัดการหนี้ให้ดี-เพื่อสร้างรากฐานทาง การเงินที่มั่นคง](https://www.estopolis.com/article/บริหารจัดการหนี้ให้ดี-เพื่อสร้างรากฐานทางการเงินที่มั่นคง)

ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) (ม.ป.ป.)การบริหารการเงินส่วนบุคคล สืบค้น 22 กันยายน 2560 จาก <http://www.kiatnakin.co.th/knowledge-detail.php?id=17>

ประชากรผู้สูงอายุอาเซียน, (2559), สืบค้น 14 กันยายน 2560 จาก https://www.m-society.go.th/article_attach/17404/19808.pdf,

มุกดา โคเวทกุล. (2559) .การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อการออมของประชากรในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล. สืบค้น 22 กันยายน 2560 จาก https://www.rsu.ac.th/bae/articles/abstract_20160224205041.pdf.

ยูเอ็นเผยประชากรโลกจะเพิ่มเป็น 9,800 ล้านคนในปี 2050 “อินเดีย” จ่อแซงแชมป์ในอีกแค่ 7 ปี,
(2560) สืบค้น 14 กันยายน 2560 จาก

<http://www.manager.co.th/Around/ViewNews.aspx?NewsID=9600000063557>,

สุวิมล ปานทอง (ม.ป.ป.) การเงินส่วนบุคคล. สืบค้น 22 กันยายน 2560 จาก

<http://moneymoneyn.blogspot.com/>

องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ (ม.ป.ป) การบริหารความเสี่ยง. สืบค้น 22 กันยายน 2560 จาก

<http://www.thai-sciencemuseum.com/risk/การบริหารความเสี่ยง/ความหมายและคำจำกัดความ>

REALESTATE Investing (ม.ป.ป.) 8 เทคนิคลงทุนอสังหาฯ ในแบบฉบับนักปราชญ์.

สืบค้น 22 กันยายน 2560 จาก <http://yuigetrich.com/8-technique-for-real-estate-investor/>